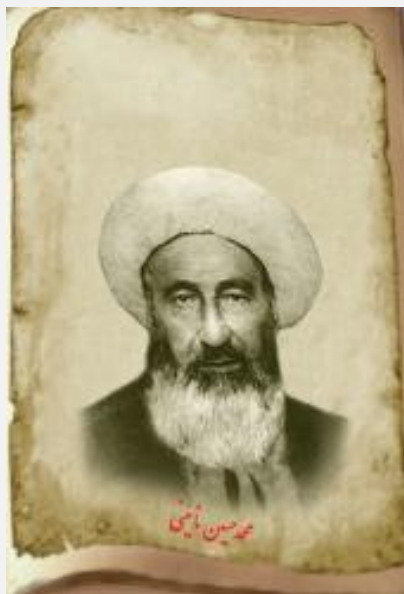

محمد حسین نائینی

او از جمله دانشمندانی است که در رونق و پیشرفت علم اصول زحمت بسیار کشید تا جایی که مجدد الاصول نام گرفت . در فقه و اصول تبحری خاص داشت...

ولادت: 1277ق.

محل ولادت: نائینی

وفات: 1355ق.

محل دفن : نجف

محل تحصیل: نائین، اصفهان، سامراء، نجف

اساتید: حضرات آخوند ملا محمد کاظم خراسانی ، جهانگیر خان قشقایی ، ابوالمعالی محمد ابراهیم کلباسی، سید محمد طباطبایی فشارکی و...

استاد عرفان: آخوند ملا حسینقلی همدان

شاگردان : سید محسن حکیم ، سید جمال الدین گلپایگانی ، سید محمد حجت کوه کمره ای ، سید محمد حسین طباطبایی و...

تالیفات: تنبیه الامة ، وسیلة النجاة.

او از جمله دانشمندانی است که در رونق و پیشرفت علم اصول زحمت بسیار کشید تا جایی که مجدد الاصول نام گرفت . در فقه و اصول تبحری خاص داشت به طوری که اکثر معاصران از نظریات وی پیروی می کنند و آن را هم سنگ نظریات آخوند خراسانی به حساب می آورند.

در احوالات این بزرگ مرد عرصه علم و معرفت است که هنگام نماز آشکارا رنگش زرد می شد و لزره بر اندامش می افتاد. هنگام مناجات چنان می گریست که اشک بر محاسنش جاری می شد و در قنوت نماز شب دعای ابوحمزه را می خواند . از شب زنده داری و نماز شب اثرات بسیار دیده بود تا جایی که آن را شرطی برای حضور شاگردان در درس قرار داده بود. او که خود تندیس حسن خلق و خوشرویی بود شاگردان را نیز به همین روش توصیه می کرد.

یکی از شاگردان ایشان نقل می کند: " گاهی مرحوم میرزا یک ساعت مانده به اذان به حرم می رفت در حالی که هنوز در حرم را باز نکرده بودند. ایشان نماز و دعا می خواند و پس از آن به منزل برمی گشت تا به درس و بحث خود برسد.

تدریس و خودسازی او را از مسائل اجتماعی بر کنار نمی داشت . در نهضت مشروطه همگام با آخوند خراسانی بود و در عراق نیز در برابر سلطه انگلیس بر این کشور بسیار مبارزه کرد.